



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

L.dz. RKR-411-19/04/LP-118/12

Kraków, dn. 18 czerwca 2012 r.

Decyzja nr RKR -18/2012

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2005 r. nr 244, poz. 2080), w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331, ze zm.), stosownie do art. 28 ust. 6 ww. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r., w związku z art. 131 ust. 1 ww. ustawy z dnia 16 lutego 2007 r., po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego,

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nie stwierdza się stosowania przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Nowohuckiej 1, praktyki ograniczające konkurencję, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania stałych odpadów komunalnych pochodzących z terenu Gminy i Miasta Krakowa, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów z terenu miasta i gminy Krakowa, poprzez nie uwzględnianie, w stosowanych przez siebie cenach usługi wywozu odpadów - obejmujących zarówno ich transport jak i składowanie na wysypisku - kosztu usługi składowania odpadów na eksploatowanym przez MPO wysypisku w Baryczy, w wysokości, jaką obciążani są jego konkurenci.

Uzasadnienie

W dniu 31 grudnia 2007 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał z urzędu decyzję nr RKR-81/2007, w której:

- **pkt II** - uznał za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1, w związku z ust. 2 pkt. 5 ww. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, praktykę Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Nowohuckiej 1, polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania stałych odpadów komunalnych pochodzących z terenu Gminy i Miasta Krakowa, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów z terenu miasta i gminy Krakowa, poprzez nie uwzględnianie, w stosowanych przez siebie cenach usługi wywozu odpadów - obejmujących zarówno ich transport jak i składowanie na wysypisku - kosztu usługi składowania odpadów na eksploatowanym przez MPO wysypisku w Baryczy, w wysokości, jaką obciążani są jego konkurenci,

- **pkt IV** - na podstawie art. 78 ust. 4 oraz art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 131 ust. 1 ustawy dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nałożył na Miejskie

Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. w Krakowie, karę pieniężną w wysokości 140.921,00 zł., płatną do budżetu Państwa.

Od powyższej decyzji Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. w Krakowie (dalej: Przedsiębiorstwo lub MPO) wniosło odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej SOKiK).

Zaskarżając decyzję, MPO wniosło także o dopuszczenie dowodów w postaci opinii biegłego.

Rozpoznając odwołanie SOKiK, postanowieniem z dnia 24.06.2010 r., postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości- rachunkowości, aby ten, w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie i dokumentację księgową MPO ustalił:

- czy ceny za usługi wywozu odpadów, które stosuje MPO od 2002 r. zawierają w sobie koszty składowania odpadów,
- czy MPO stosuje subsydiowanie skrócone działalności na rynku wywozowym z przychodów z działalności na rynku składowania odpadów,
- ceny składowania 1 tony odpadów na składowiskach, przez podmioty konkurencyjne względem MPO, które te podmioty uwzględniają w swojej kalkulacji i ceny 1 tony składowanych odpadów w kosztach wywozu nieczystości stałych u podmiotów konkurencyjnych względem MPO.

Opinię taką, z dnia 30.11.2010 r., sporządził pan Marian Klimuk, biegły rewident i biegły sądowy. W oparciu o tę opinię SOKiK, wyrokiem z dnia 30 czerwca 2011 r. (sygn. akt XVII AmA 24/08), uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa nr RKR-81/2007 w punkcie II i IV.

W uzasadnieniu SOKiK stwierdził, że opinia biegłego wykazała, iż Prezes UOKiK sformułował wnioski dotyczące cen i kosztów usługi wywozu odpadów wykonywanej przez MPO, opierając się na niepełnych danych i własnych założeniach. Wg Sądu Prezes nie udowodnił okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, czyli że pozwany nadużywał pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania stałych odpadów komunalnych pochodzących z terenu gminy i Miasta Krakowa w sposób zarzucany mu w zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania antymonopolowego zakończonego uchyloną decyzją nr RKR-81/2007, z dnia 31 grudnia 2007 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

1. MPO jest spółką prawa handlowego, której jedynym udziałowcem jest Gmina Kraków (nr KRS 0000189262). Przedsiębiorstwo świadczy usługi odbierania i wywozu stałych odpadów komunalnych z terenu nieruchomości zlokalizowanych na obszarze Miasta i Gminy Krakowa.

Ponadto, na podstawie umowy z dnia 13 kwietnia 1995 r., MPO przejęło od Gminy Miasta Krakowa eksploatację wysypiska miejskiego w Baryczy. Par. 3 tej umowy stanowi, iż wysypisko dostępne jest dla wszystkich podmiotów deponujących odpady na równych prawach finansowych i organizacyjnych.

2. Wysypisko w Baryczy przeznaczone jest do składowania odpadów z terenu Gminy i Miasta Krakowa, jednak nie jest jedynym, które te odpady przyjmuje.

W toku postępowania organ antymonopolowy przeprowadził ankietę wśród ok. 70 przedsiębiorców, którzy w 2004 r. posiadali zezwolenia Prezydenta Miasta Krakowa na odbiór odpadów stałych. Ustalono, że odpady pochodzące z terenu gminy Kraków przyjmowane są od tych przedsiębiorców również przez inne wysypiska:

- w Bolesławiu, Olkuziu, Niepołomicach, Trzebini, Myślenicach, Dobczycach - w województwie małopolskim oraz
- w Siemianowicach Śląskich, Jaworznie i Ogrodzieńcu - w województwie śląskim.

Ceny za składowanie 1 tony odpadów na ww. wysypiskach mieszczą się w granicach od 57 do 85 zł netto.

Z kilku okolicznych wysypisk korzysta także, w niewielkim zakresie, samo MPO.

3. W oparciu o wyniki ankiety oraz wyjaśnienia MPO ustalono masę odpadów wywiezionych przez wszystkie firmy wywozowe z terenu Gminy i Miasta Krakowa w roku 2003 i w I półroczu 2004 r., a także miejsca składowania tych odpadów, z podziałem na wysypisko w Baryczy i pozostałe. Uzyskane dane liczbowe zawiera tabela nr 1.

Tabela nr 1.

	rok 2003 (w tonach)	I półrocze 2004 r. (w tonach)
1. Masa odpadów wywiezionych z terenu gm. Kraków - ogółem	213.257 (100 %)	110.852 (100 %)
w tym: <i>(% wartości z poz. 1)</i>		
1.1. MPO	132.476 (62 %)	67.092 (60%)
1.2. pozostali przedsiębiorcy razem	80.781 (38 %)	43.760 (40 %)
2. Z ogólnej masy odpadów, jak w poz. 1, zdeponowano:	213.257 (100 %)	110.852 (100 %)
2.1. na wysypisku w Baryczy,	123.100 (58 %)	59.958 (54 %)
z czego: <i>(% wartości z poz. 2.1.)</i>		
2.1.1 MPO zdeponowało	117.223 (95 %)	58.567 (97 %)
2.1.2 konkurenci MPO zdeponowali łącznie	5.877 (5 %)	1.391 (3 %)
2.2. na pozostałych wysypiskach (razem MPO + konk.)	90.157 (42 %)	50.894 (46 %)
3. Udział odpadów zdeponowanych przez konkurentów MPO na wysypisku w Baryczy w ogólnej masie odpadów wywiezionych przez nich z terenu gm. Kraków (poz. 2.1.2 : poz.1.2. x %)	7,2 %	3,1 %

4. Opłaty pobierane przez MPO za zdeponowanie odpadów na wysypisku w Baryczy stanowią przychód tego Przedsiębiorstwa. Ich wysokość ustalana jest, w drodze uchwały, przez Radę Miasta Krakowa.
5. W dacie wydania uchylonej decyzji obowiązywały w niezmienionej wysokości – opłaty ustalone uchwałą Rady nr III/40/02 z dnia 18 grudnia 2002 r. „W sprawie ustalenia obowiązujących w Mieście Krakowie opłat za odpady zdeponowane na składowisku odpadów komunalnych w Baryczy”. Uchwałą przyjęto m. innymi opłatę za zdeponowanie odpadów komunalnych wwożonych sprzętem specjalistycznym w wysokości netto 125,20 zł za 1 tonę. Opłata ta obowiązywała od 1 stycznia 2003 r.

Uchwała Rady Miasta Krakowa z dnia 18 grudnia 2002 r. oraz uwzględniona w niej (i obowiązująca na dzień wydania uchylonej decyzji) stawka opłaty za zdeponowanie odpadów komunalnych wwożonych sprzętem specjalistycznym w wysokości netto 125,20 zł/1 tonę, jest konsekwencją Uchwały Nr LXVIII/564/00 z dnia 20 grudnia 2000 r. - zmienionej Uchwałą Nr XCIV/882/01 z dnia 5 grudnia 2001 r. - „W sprawie ustalenia w Mieście Krakowie opłat za odpady zdeponowane na składowisku odpadów komunalnych Barycz oraz utylizowane w kompostowni Płaszów”, w której Rada Miasta Krakowa ustaliła ceny za składowanie odpadów na wysypisku w Baryczy w 2002 r., w wysokości netto od 122,40 zł/1 t. w I kwartale do 125,20 zł/1 t. w IV kwartale.

6. W toku kontroli - której wyniki były bezpośrednią przyczyną wszczęcia postępowania antymonopolowego z urzędu – Prezes UOKiK ustalił, iż składnikiem cen Przedsiębiorstwa za usługę wywozu odpadów nie była ustalona przez Radę Miasta Krakowa i pobierana przez MPO od konkurentów cena w wysokości 125,20 zł za 1 tonę odpadów zdeponowanych na wysypisku w Baryczy, lecz faktycznie poniesione koszty eksploatacji tego wysypiska, nazywane wówczas przez Przedsiębiorstwo rzeczywistymi (dowód: wyjaśnienia MPO w załączniku nr 1 do protokołu kontroli z dnia 8 lipca 2004 r.).

Wg ustaleń kontroli, w 2003 r., koszty te stanowiły średnio 61,20 zł w przeliczeniu na 1 tonę odpadów.

7. Na żądanie organu antymonopolowego, pełnomocnik MPO przedłożył dane liczbowe na temat kosztów, przychodów i wyników obu prowadzonych przez nie rodzajów działalności za lata 2004, 2005 i 2006.

Dane te – a także za rok 2003, wynikające z protokołu kontroli z dnia 8.07.2004 r. zaliczonego w poczet dowodów postępowania antymonopolowego – zawierają: tabela nr 2 i tabela nr 3 zamieszczone w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji.

Załącznik nr 1 stanowi integralną część niniejszej decyzji. Załącznik ten nie jest jawny ponieważ zawiera informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa¹

8. Na wezwanie organu antymonopolowego do dostarczenia cenników usług wywozu odpadów za lata 2003, 2004 i 2005, MPO przedłożyło tylko jeden cennik, który został zatwierdzony zarządzeniem Prezesa Zarządu Spółki w dniu 9 września 2004 r.

Cennik ten – jak wyjaśniło MPO w piśmie z dnia 18 lipca 2006 r. - ma jednak charakter ogólny, gdyż Spółka działa na rynku konkurencyjnym, na którym usługobiorcami są różne podmioty (indywidualni odbiorcy, właściciele sklepów, spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe, szkoły, urzędy itp.). Ponadto usługi wywozu odpadów świadczone są w różnych formach dogodnych dla klienta (wywóz potwierdzany, stawka na osobę lub za m² powierzchni użytkowej, stawka ryczałtowa). W tym stanie rzeczy – jak podało MPO - cennik zawiera kilkaset pozycji, a poza tym ulega ciągłym zmianom, ponieważ umowy o wywóz zawierane są na 1 rok, po czym usługobiorcy ogłaszają przetargi. Faktyczna cena nie wynika zatem z cennika lecz jest wynikiem zakońzonego przetargu.

¹ Stosownie do art.63. ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. , w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. „Pracownicy Urzędu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, o których powzięli wiadomość w toku postępowania”.

9. Uchwałą nr C/1011/06 z dnia 25 stycznia 2006 r. Rada Miasta Krakowa, przyjęła „Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miejskiej Kraków”. Par. 13 ust. 1 regulaminu stanowi, iż niesegregowane odpady komunalne zebrane z terenu Gminy Miejskiej Kraków, które nie mogą być poddane odzyskowi, należy składować na składowisku odpadów komunalnych Barycz w Krakowie lub innych składowiskach spełniających wymagania art. 9 ust 3 i ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. nr 62, poz. 629 ze zm.).

Ustalenia Prezesa UOKiK dokonane po uchyleniu przez SOKiK decyzji nr RKR-81/2007.

Kontynuując postępowanie antymonopolowe Prezes UOKiK zwrócił uwagę na treść załącznika nr 5 do opinii biegłego zatytułowany „cena jaką płaciły faktycznie firmy konkurencyjne za przyjęcie odpadów na składowisko w Baryczy w latach 2003-2007”.

W załączniku tym, poprzez podzielenie sumy wpływów z tytułu przyjętych odpadów na składowisku od innych podmiotów przez ilości odpadów zdeponowanych na składowisku przez te podmioty wyliczono średnie ceny, jakie płaciły inne podmioty na składowisku w Baryczy. Ceny te, wg. załącznika nr 5, wyniosły:

- w roku 2003 – 113,49 zł/1t.
- w roku 2004 – 105,76 zł/1t.
- w roku 2005 – 100,43 zł/1t.
- w roku 2006 – 93,99 zł/1t.

Odnosząc się do tych ustaleń biegły, w pkt 5.2 opinii napisał, że cena 125,20 zł/1 t. w praktyce mogła być korygowana w dół z uwagi na mające miejsce awarie wagi pomostowej oraz pobieranie przez MPO opłaty za odpady pochodzące z terenu gminy Wieliczka, która wynosiła 0,8 ww. ceny.

Powołaną w pkt 5 poprzedniej części decyzji uchwałą nr III/40/02 z dnia 18.12.2002 r. „W sprawie ustalenia obowiązujących w Mieście Krakowie opłat za odpady zdeponowane na składowisku odpadów komunalnych w Baryczy”, Rady Miasta Krakowa nie tylko ustaliła opłatę za zdeponowanie odpadów komunalnych na składowisku w wysokości netto 125,20 zł za 1 tonę, ale także, ustaliła następujące stawki opłat na wypadek awarii wagi pomostowej, uzależnione od ładowności samochodu:

- ładowności do 1 tony – opłata, jak za 1 tonę,
- ładowności od 1 tony do 3 ton – opłata, jak za 2 tony,
- ładowności od 3 ton do 5 ton – opłata, jak za 4 tony,
- ładowności powyżej 5 ton – opłata, jak za 6 ton.

Rady Miasta ustaliła także, iż Gmina Wieliczka będzie uiszczala opłatę za odpady zdeponowane na składowisku w Baryczy w wysokości 0,8 ceny za odbiór 1 tony (pkt 4 załącznika do uchwały).

W celu uzupełnienia i skorygowania materiału dowodowego organ antymonopolowy wezwał MPO do przedłożenia szczegółowych danych liczbowych na temat ilości i przychodów związanych z wywozem i składowaniem odpadów z terenu Gminy Kraków w latach 2003-2006 **z pominięciem danych dotyczących wszystkich odpadów spoza tego terenu**. W odpowiedzi z dnia 27.03.2012 r. pełnomocnik MPO stwierdził, iż

Przedsiębiorstwo nie jest w stanie udzielić tych informacji, gdyż są to dane o charakterze historycznym, obejmującym okres sprzed więcej niż 5 lat. Danych tych MPO nie ma obowiązku gromadzić, przechowywać ani archiwizować i również tego nie czyni.

W piśmie z dnia 19 kwietnia 2012 r. pełnomocnik MPO stwierdził jednak, iż nie można wykluczyć, iż w latach 2003-2006 mogło się zdarzyć, iż Przedsiębiorstwo odstąpiło od generalnej zasady składowania odpadów z Krakowa na składowisku w Baryczu i że część odpadów z terenu Gminy Kraków zdeponowana została przez MPO na innych składowiskach niż Barycz. Pełnomocnik stwierdził także, iż w latach 2003-2006 nie było przypadków, aby odpady wywożone przez MPO spoza terenu Gminy Kraków, były składowane na składowisku w Baryczy.

W tym stanie rzeczy organ antymonopolowy, w tabeli nr 4, dokonał ponownego zestawienia posiadanych już danych liczbowych.

Tabela nr 4 stanowi niejawną załącznik nr 2 do niniejszej decyzji. Załącznik ten nie jest jawny ponieważ zawiera informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa²

W tabeli nr 4 przyjęto te same dane źródłowe, jak w tabeli nr 3, przy czym do wyliczeń własnych obrazujących ostateczną stratę lub zysk MPO na działalności wywozowej w latach 2003 - 2006, organ antymonopolowy nie przyjął ceny 125,20 zł/1 tonę odpadów składowanych na wysypisku w Baryczy, lecz powyższe średnie ceny wynikające z ustaleń bieglego (poz. 11 tabeli nr 4).

Pełnomocnik MPO zapoznał się z aktami sprawy w dniu 12 czerwca 2012 r.

Uwzględniając dokonane ustalenia, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

W dniu 21 kwietnia 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331). Stosownie do art. 131 ust. 1 tej ustawy – do postępowań wszczętych na podstawie dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. Biorąc zatem pod uwagę, iż przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. i nie zostało zakończone do dnia 21 kwietnia 2007 r., w niniejszej sprawie stosuje się przepisy ustawy antymonopolowej z 2000 r.

² Stosownie do art.63. ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. , w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. „Pracownicy Urzędu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, o których powzięli wiadomość w toku postępowania”.

1. Interes publiczny.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów *określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów* (art. 1 ust. 1).

W swoich licznych wyrokach Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreślał, iż warunkiem koniecznym do zastosowania instrumentów przewidzianych w ustawie jest, aby działania przedsiębiorców - którym zarzucono jej naruszenie - stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy. Takie stanowisko zajął Sąd np. w wyroku z dnia 27.06.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 92/00), stwierdzając, że interes publiczny *w każdej sprawie winien być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji publicznej – Prezes Urzędu - winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej – art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu, a nie jednostki, czy też określonej grupy*”.

Stanowisko to znalazło potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29.05.2001 r. (sygn. akt I CKN 1217/98) stwierdził, że *„ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji”*.

W niniejszej sprawie działania Przedsiębiorstwa mogą wywierać wpływ zarówno na warunki prowadzenia działalności gospodarczej przez wszystkich jego konkurentów jak i kształt lokalnego rynku wywozu odpadów. Wszczęcie postępowania i wydanie decyzji podyktowane było zatem interesem publicznym, a dobrem chronionym nie były tu interesy poszczególnych przedsiębiorców, lecz konkurencja jako taka, rozumiana jako równy i nieograniczony dostęp do rynku wszystkich jego uczestników.

2. Rynek właściwy i pozycja rynkowa MPO.

MPO postawiono zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 ustawy antymonopolowej z 2000 r. Przepis ten wprowadza bezwzględny zakaz nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców.

W świetle art. 4 pkt 8 ww. ustawy rynkiem właściwym jest „rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji”.

Pozycja dominująca, to z kolei „pozycja przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%” (art. 4 pkt 9 ustawy).

Przedmiotem działalności MPO Sp. z o.o. w Krakowie jest m. innymi:

- eksploatacja wysypiska w Baryczy, polegająca na przyjmowaniu i utylizacji trafiających tam odpadów stałych oraz
- odbiór odpadów z terenu nieruchomości zlokalizowanych w obrębie Gminy Miejskiej Kraków i ich wywóz na wysypiska.

Oba te rodzaje działalności stanowią przedmiot dwóch, odrębnych wprowadzie, jednak bezpośrednio ze sobą związanych rynków, spełniających kryteria rynku właściwego określone w cytowanym wyżej art. 4 pkt 8 ustawy antymonopolowej.

Świadczenie usług wywozu odpadów jest bowiem całkowicie uzależnione od uzyskania dostępu do miejsc składowania odpadów, zaś warunki tego dostępu mają wpływ na kształt konkurencji na rynku wywozu.

Teoria dwóch rynków zależnych została zaakceptowana zarówno w polskim, jak i w europejskim orzecznictwie antymonopolowym. Np. w sprawie ECS/AKZO (sprawa nr IV/30.698, ECS/AKZO, Commission decision 1985, Official Journal of the European Communities, nr L 374, s. 16-17) Komisja Europejska i Europejski Trybunał Sprawiedliwości uznały, że „*nadużycie pozycji dominującej na rynku surowców może ograniczać konkurencję na rynku, na którym są sprzedawane pochodne tego surowca, i te efekty muszą być wzięte pod uwagę w rozważaniach skutków naruszenia prawa, nawet jeśli rynek produktów pochodnych nie stanowi rynku samoistnego*”³

2.1. Rynek składowania odpadów.

Rynkiem właściwym, na którym nadużywanie pozycji dominującej przez MPO Prezes UOKiK orzekł w uchylonej decyzji, jest rynek przyjmowania i utylizacji stałych odpadów komunalnych pochodzących z terenu Gminy i Miasta Krakowa, zwany dalej „lokalnym rynkiem składowania odpadów”.

Towarem - w rozumieniu definicji ustawowej - jest w tym wypadku usługa składowania odpadów.

Zasięg geograficzny tego rynku determinowany jest uregulowaniami prawnymi obowiązującymi na drugim rynku, tj. rynku wywozu odpadów, co zostanie omówione dalej. Opisując lokalny rynek składowania odpadów należy w niniejszej sprawie uwzględnić, iż odpady z terenu Gminy i Miasta Krakowa przyjmowane są zarówno przez wysypisko w Baryczy (eksploatowane przez MPO), jak i inne okoliczne wysypiska wymienione w ustaleniach faktycznych, na co również zwraca uwagę pełnomocnik MPO.

W tym stanie rzeczy wszyscy przedsiębiorcy eksploatujący te wysypiska (zlokalizowane zarówno w województwie małopolskim, jak i sąsiadującym z nim województwie śląskim), a nie tylko MPO, są uczestnikami wyżej zdefiniowanego rynku produktowego (składowania odpadów z terenu Krakowa), co powoduje, iż zasięg tego rynku należy o wszystkie te wysypiska rozszerzyć.

W świetle poczynionych ustaleń i liczb zawartych w poz. 2 tabeli nr 1 (jawnej), na wysypisko w Baryczy trafiło, w 2003 r. i w I półroczu 2004 r., odpowiednio - 58 % i 54 % odpadów z terenu Gminy i Miasta Krakowa (poz. 2.1. tabeli nr 1), zaś na inne wysypiska pozostałe 42 %- 46 % odpadów (poz. 2.2 tabeli).

Ponieważ powyższe wskaźniki przewyższają ustawową granicę 40 % udziału w rynku, zachodzi domniemanie, iż MPO zajmuje na lokalnym rynku składowania odpadów pozycję dominującą.

Kontynuując rozważania na temat pozycji MPO na lokalnym rynku składowiskowym należy dostrzec, iż przeważająca ilość odpadów z Krakowa, jaka trafiała na wysypisko w

³ (Barbara Majewska-Jurczyk, *Dominacja w polityce konkurencji Unii Europejskiej*, Wrocław 1998, str. 46-47 i podane tam orzecznictwo.

Baryczy, to odpady dostarczone przez samo MPO w ramach własnej działalności wywozowej (95 % - w 2003 r. i 97 % - w I półroczu 2004 r.), zaś niewielka ich część (odpowiednio 5 % i 3 %) to odpady dostarczone przez jego konkurentów (poz. 2.1.1. i 2.1.2. tabeli nr 1).

Proporcje te potwierdzają także dane liczbowe zawarte w tabeli nr 2 (niejawny załącznik do decyzji), z których wynika, że również w kolejnych okresach, tj. w całym 2004 r. i w latach 2005 i 2006, na wysypisko w Baryczy przyjmowane były głównie odpady dostarczone przez MPO (ok. 95 % - poz. 1.a. tabeli nr 2).

W świetle powyższych ustaleń, które nie zostały zakwestionowane przez SOKiK, wysypisko w Baryczy w latach objętych sprawą zaspokajało prawie wyłącznie potrzeby własne Przedsiębiorstwa, zaś pozostałe - wymienione w opisie stanu faktycznego - okoliczne wysypiska, były podstawowymi miejscami składowania odpadów przez konkurentów tego Przedsiębiorstwa.

W ocenie organu antymonopolowego, powyższe okoliczności, nie stanowią jednak podstawy do obalenia domniemania pozycji dominującej MPO na rynku właściwym, wynikającej z procentowego w nim udziału.

Istotą pozycji dominującej na rynku właściwym jest - jak stanowi ustawa antymonopolowa - posiadanie przez przedsiębiorcę możliwości działania na tym rynku w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów, a zatem niezależnie od pozostałych uczestników rynku po obu jego stronach.

Pomijając w tej analizie zachowania konsumentów (nie są oni uczestnikami lokalnego rynku składowania odpadów po żadnej jego stronie), stwierdzić należy, iż MPO, możliwości działania niezależnie od pozostałych uczestników rynku, posiada.

Po pierwsze - eksploatując własne wysypisko - MPO może prowadzić tę działalność niezależnie od konkurentów z tego rynku, tj. podmiotów eksploatujących inne wysypiska przyjmujące odpady z Krakowa.

Po drugie - eksploatując własne wysypisko - Przedsiębiorstwo może działać na lokalnym rynku składowania odpadów niezależnie od swoich kontrahentów, tj. innych firm świadczących usługi wywozu odpadów z Krakowa, które dostarczają lub mogą dostarczać odpady na wysypisko w Baryczy.

Reasumując, okoliczność, iż wysypisko w Baryczy zaspokaja w przeważającej większości własne potrzeby MPO, nie wpływa na pozycję Przedsiębiorstwa na lokalnym rynku składowania. W sytuacji gdy wysypisko to jest formalnie dostępne dla wszystkich uczestników lokalnego rynku wywozu odpadów z terenu Krakowa, a przy tym zdeponowano na nim blisko 60 % odpadów pochodzących z tego terenu, należy uznać, iż MPO na lokalnym rynku składowania odpadów posiada pozycję dominującą.

Wobec powyższego została spełniona podstawowa przesłanka z art. 8 ust. 1 ustawy antymonopolowej, tj. przesłanka posiadania przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym.

2.2. Rynek wywozu odpadów.

W bezpośrednim związku z rynkiem składowania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Krakowa pozostaje drugi rynek właściwy, którego przedmiotem („towarem”, w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy antymonopolowej), jest usługa odbioru odpadów od właścicieli nieruchomości i ich wywóz na składowisko.

O granicach terytorialnych rynku wywozowego decydują - w tym wypadku – głównie obowiązujące uregulowania prawne. Stosownie do ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005 r. nr 236 poz. 2008 ze zm.) na prowadzenie działalności polegającej na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wymagane jest zezwolenie (art. 7 ust 1 pkt 1 ww. ustawy), które wydaje, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług (art. 7 ust. 6). W samym zezwoleniu określa się obszar działalności nim objętej (art. 9 ust 1. pkt 2 ustawy).

Powołane wyżej uregulowania ustawowe powodują, iż zarówno przedsiębiorcy, którzy uzyskują zezwolenie od organu danej gminy, jak i gminna jednostka organizacyjna, mogą wykonywać działalność wywozową na terenie tej właśnie gminy, do której ogranicza się obszar ich konkutowania. W ocenianej sprawie jest to teren Gminy i Miasta Krakowa.

Reasumując, w niniejszej sprawie drugim rynkiem właściwym - w rozumieniu ustawowej jego definicji - jest rynek odbioru i wywozu odpadów stałych z terenu Gminy i Miasta Krakowa, zwany dalej „lokalnym rynkiem wywozu odpadów” i ochrona konkurencji na tym właśnie rynku przed działaniami MPO podejmowanymi na lokalnym rynku składowania odpadów była celem uchylonej decyzji.

Na lokalnym rynku wywozu odpadów działalność prowadziło MPO, oraz ok. 70 przedsiębiorców - konkurentów MPO.

Z liczb zawartych w poz. 1 tabeli nr 1 wynika, że w roku 2003 i I półroczu 2004 r., MPO wywiozło z terenu miasta i Gmina Krakowa odpowiednio 62 i 60 % odpadów.

Odnosząc się do ustawowej definicji rynku właściwego stwierdzić należy, iż powyższy udział w rynku znacznie przekroczył granicę 40 %, powyżej której zachodzi domniemanie pozycji dominującej.

3. Zachowania Spółki MPO będące przedmiotem zarzutu antymonopolowego.

Cena usługi wywozu odpadów, jaką mogą zaoferować właścicielom nieruchomości przedsiębiorcy odbierający od nich odpady, uzależniona jest od wysokości ponoszonych przez nich kosztów tej działalności. Koszty te składają się z dwóch następujących składników:

- pierwszy, to koszty: odbioru odpadów od kontrahenta, eksploatacji pojazdów, wynagrodzeń kierowców i ładowaczy, eksploatacji kontenerów itp., zwane dalej „kosztami transportu”,
- drugi, to koszty ponoszone w związku ze zdeponowaniem odebranych odpadów na wysypisku, zwane dalej „kosztami składowania”.

W uchylonej decyzji nr RKR-82/2007 organ antymonopolowy stwierdził, iż Przedsiębiorstwo stosuje praktykę ograniczającą konkurencję polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku właściwym poprzez nieuwzględnianie, w stosowanych przez MPO cenach usługi wywozu odpadów - obejmujących zarówno ich transport jak i składowanie na wysypisku- kosztu usługi składowania odpadów na eksploatowanym przez MPO wysypisku w Baryczy, w takiej wysokości, w jakiej obciążani są jego konkurenci.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były ustalenia wynikające z wyliczeń dokonanych na podstawie danych liczbowych przedłożonych przez Przedsiębiorstwo i zawartych w

tabeli nr 3 (załącznik do decyzji). Przyjęto wówczas, że w latach 2003-2006 MPO uzyskało przychody z działalności wywozu odpadów w wysokości, jak w poz. 6. tabeli nr 3 (załącznik). Po podzieleniu tego przychodu przez masę wywiezionych odpadów (poz. 1 tabeli nr 3), jednostkowy przychód z wywozu odpadów (poz. 7 tabeli nr 3) odpowiada uśrednionej cenie uzyskanej ze świadczenia tej usługi. Przychód z działalności wywozowej stanowi bowiem iloczyn ceny za jednostkę usługi oraz liczby jednostek sprzedanych.

Aby ustalić, jaka wartość kosztów eksploatacji wysypiska w Baryczy została sfinansowana przez MPO przychodami z działalności wywozowej, a zatem stała się składnikiem ceny usługi wywozowej, należało od tych przychodów odjąć wszelkie inne koszty poniesione przez MPO w celu świadczenia usług wywozowych, jednak nie mające związku z kosztami składowania odpadów na wysypisku w Baryczy.

Od wartości przychodów z działalności wywozu odpadów (jak w poz. 6 tabeli nr 3) odjęto koszty transportu odpadów (poz. 3.a. tabeli nr 3) oraz poniesione przez MPO koszty składowania niewielkiej części odpadów na innych – poza Baryczą - wysypiskach „obcych” (poz. 4.b. tabeli nr 3).

Wartość przychodu z działalności wywozowej MPO, pomniejszona o 2 ww. rodzaje kosztów, uwzględniona została w poz. 8 tabeli nr 3 i wartość ta stanowi tę część przychodu Przedsiębiorstwa z działalności wywozowej, która przypadła na pokrycie kosztów składowania odpadów na wysypisku w Baryczy, a w ostateczności wartość kosztów eksploatacji tego wysypiska uwzględnioną w cenach usługi wywozowej.

Po podzieleniu tej części przychodu (poz. 8 tabeli nr 3) przez masę odpadów zdeponowanych przez MPO na wysypisku w Baryczy (poz. 2 tabeli nr 3), uzyskana wartość odpowiadała - wg Prezesa - jednostkowym kosztom eksploatacji wysypiska, które zostały sfinansowane przychodami z działalności wywozowej i w ostateczności kosztom, które zostały uwzględnione w cenach usługi wywozowej świadczonej przez MPO.

Wyniki powyższych wyliczeń zawarte zostały w poz. 9 tabeli nr 3. W ich świetle jednostkowy średni koszt eksploatacji wysypiska w Baryczy uwzględniony przez MPO w średniej cenie usługi wywozu 1 tony odpadów wyniósł:

- w roku 2003 – 109,27 zł/1 t.
- w roku 2004 - 89,71 zł/1 t.
- w roku 2005 – 112,14 zł/1 t.
- w roku 2006 - 96,65 zł/1 t.

Wobec powyższego organ antymonopolowy, w uchylonej decyzji uznał, iż obliczenia zawarte w tabeli nr 3 potwierdziły, że Przedsiębiorstwo - w latach 2003 -2006 nie uwzględniało, w stosowanych przez siebie cenach usługi wywozu odpadów, kosztu usługi składowania odpadów na eksploatowanym przez Przedsiębiorstwo wysypisku w Baryczy, w takiej wysokości, w jakiej obciążało swoich konkurentów. Przyjęto bowiem, iż konkurenci MPO w całym tym okresie, płacili Przedsiębiorstwu 125,20 zł za tonę odpadów zdeponowanych na wysypisku w Baryczy.

W konsekwencji przyjęto, że różnica pomiędzy kosztami eksploatacji wysypiska w Baryczy uwzględnianymi przez MPO w cenie własnych usług wywozowych (poz.9 tabeli

nr 3), a ceną pobieraną przez Przedsiębiorstwo za usługę składowania odpadów, tj. kwotą 125,20 zł/1 t., wyniosła:

- w roku 2003 - 15,93 zł/1 t. (125,20 zł - 109,27 zł),
- w roku 2004 - 35,49 zł/1 t. (125,20 zł - 89,71 zł),
- w roku 2005 - 13,06 zł/1 t. (125,20 zł - 112,14 zł).
- w roku 2006 - 28,55 zł/1 t. (125,20 zł - 96,65 zł).

W sytuacji jednak, gdy w swojej opinii biegły zwrócił uwagę na fakt, iż ostateczna uśredniona cena, pobrana od konkurentów na wysypisku w Baryczy różniła się od przyjętej przez organ antymonopolowy kwoty 125,20 zł/1 t., należało dokonać ponownych ustaleń liczbowych, które - jak w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego - odnosiłyby się wyłącznie do odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta i Gminy Krakowa i związanych z nimi kosztów i przychodów MPO, tak w działalności wywozowej jak i składowiskowej.

Należało zatem pominąć wszystkie odpady, które, czego wykluczyć nie można, w latach 2003-2006 trafiły na wysypisko w Baryczy z terenu innych gmin, w tym np. z terenu gminy Wieliczka za 80 % ceny obowiązującej dla Krakowa. Należało także uwzględnić ewentualne pomniejszenie wpływów wysypiska w Baryczy spowodowane awariami wagi pomostowej, kiedy opłata była pobierana nie za rzeczywistą wagę deponowanych odpadów, lecz była uzależniona od ładowności samochodu.

Ponieważ w roku 2012 MPO nie dysponowało danymi z lat 2003- 2006, tj. z okresu objętego postępowaniem antymonopolowym, należało posłużyć się danymi liczbowymi uzyskanymi od Przedsiębiorstwa przed wydaniem uchylonej decyzji.

Prezes UOKiK, w swoich ponownych wyliczeniach zawartych w tabeli nr 4 (załącznik nr 2), w odróżnieniu od wcześniejszych, przyjął jednak, iż kwoty 125,20 zł za 1 tonę odpadów nie należy odnosić do całej masy odpadów, jakie trafiły na wysypisko w Baryczy, jak w tabeli nr 3. Za poprawną uznał metodę, w której kosztem jednostkowym składowania odpadów na tym wysypisku przez samo MPO winny być średnie, wynikające z ustaleń biegłego, ceny pobrane przez to Przedsiębiorstwo od konkurentów (poz. 11 tabeli nr 4).

Wyniki tak przeprowadzonych wyliczeń zawarte są w poz. 16 tabeli nr 4. W ich świetle, MPO:

- w roku 2003 poniosło stratę na transporcie 1 t. odpadów w wysokości 3,84 zł
- w roku 2003 poniosło stratę na transporcie 1 t. odpadów w wysokości 14,21 zł
- w roku 2005 wypracowało zysk na transporcie 1 t. odpadów w wysokości 12,04 zł
- w roku 2006 wypracowało zysk na transporcie 1 t. odpadów w wysokości 3,60 zł

4. Podstawy i przesłanki rozstrzygnięcia niniejszej decyzji.

W art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawa antymonopolowa z 2000 r. zakazuje nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji.

W literaturze podkreśla się, iż praktyka z art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy może wprowadzić

„wywierać i zwykle wywiera negatywne skutki dla innych uczestników rynku, pozbawionych - przez dominanta rynkowego - możliwości uczestnictwa o obrocie w zakresie i na warunkach, jakie byłyby dla nich dostępne, gdyby praktyka ta nie była stosowana, (...) jednak skutki te (dla innych uczestników rynku - przyp. UOKiK) nie mieszczą się w hipotezie tego przepisu; zatem w celu udowodnienia tej praktyki wymagane jest przeprowadzenie dowodu jedynie co do skutków praktyki dla konkurencji”.

Podkreśla się również, iż „przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji polegać może zarówno na działaniu lub zaniechaniu. Oba rodzaje zachowań w równym stopniu, w zależności od okoliczności, mogą wywierać negatywny wpływ na konkurencję. Obowiązek niestwarzania barier dla rozwoju konkurencji ciąży nie tylko na organach państwa, ale również na przedsiębiorcach dominujących na rynku, których pozycja rynkowa pozwala im na negatywne oddziaływanie na strukturę rynku i warunki funkcjonowania jego uczestników” (tak. Elżbieta Modzelewska -Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów - Komentarz, Twigger Warszawa 2002 - str. 113 - 114).

W świetle powyższego, zakaz nadużywania pozycji dominującej, a w szczególności - przewidziany w art. 8 ust 2. pkt 5 ustawy antymonopolowej - zakaz przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji, powiązany jest ściśle z podstawowym celem ustawy zawartym w art. 1, tj. z ochroną konkurencji, jako takiej⁴, zaś na przedsiębiorcach dominujących na rynku właściwym ciąży obowiązek powstrzymywania się od działań stwarzających bariery dla rozwoju konkurencji.

Prezes UOKiK postawił MPO zarzut, iż naruszeniem powyższego zakazu jest nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania stałych odpadów komunalnych pochodzących z terenu Gminy i Miasta Krakowa, poprzez nie uwzględnianie, w stosowanych przez siebie cenach usługi wywozu odpadów - obejmujących zarówno ich transport jak i składowanie na wysypisku - kosztu usługi składowania odpadów na eksploatowanym przez MPO wysypisku w Baryczy, w wysokości, jaką obciążani są jego konkurenci.

W świetle nowych wyliczeń uwzględniających uśrednione ceny wynikające z opinii biegłego:

- wprawdzie **w latach 2003 i 2004**, w stosowanych przez siebie cenach usługi wywozu odpadów uwzględniało koszt usługi składowania odpadów na eksploatowanym przez MPO wysypisku w Baryczy, **w wysokości niższej** od tej jaką MPO średnio obciążało swoich konkurentów, odpowiednio o kwotę 3,84 zł i 14,21 zł za 1 tonę odpadów,

- to jednak **w latach 2005 i 2006** w stosowanych przez siebie cenach usługi wywozu odpadów uwzględniało koszt usługi składowania odpadów na eksploatowanym przez MPO wysypisku w Baryczy, **w wysokości wyższej** od tej, jaką MPO średnio obciążało swoich konkurentów, odpowiednio o kwotę 12,04 zł i 3,60 zł za 1 tonę odpadów.

⁴ Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, odnosząc się bezpośrednio do treści art. 1 ustawy antymonopolowej stwierdził, iż „ustawa ta reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję nie tylko wtedy, gdy praktyki te faktycznie wywołują antykonkurencyjne skutki, ale także wówczas, gdy skutki takie mogą wywołać” - uzasadnienie wyroku z dnia 23 czerwca 2005 r. (sygn. akt Ama 44/04).

Powyższe nowe wyliczenia są zasadniczo odmienne od przyjętych przez Prezesa jako dowód w uchylonej decyzji nr RKR-81/2007. Obrazuje to poniższa tabela nr 5.

Tabela nr 5

Rok	Różnica pomiędzy ceną wysypiska w Baryczy w wysokości 125,20 zł/1 t a wartością kosztów branych pod uwagę przez MPO przy ustalaniu cen własnych usług wywozowych. (125,20 zł – poz. 9 tabeli nr 3)	Różnica pomiędzy średnimi cenami wysypiska w Baryczy w wysokości ustalonymi przez biegłego a wartością kosztów branych pod uwagę przez MPO przy ustalaniu cen własnych usług wywozowych. (poz. 16 tabeli nr 4)	Różnica wynikająca z, przyjętych do wyliczeń. cen wysypiska w Baryczy (kol. 2 – kol. 3)
1	2	3	4
2003	-15,93 zł/1 t.	- 3,84 zł	12,09 zł/1 t.
2004	-35,49 zł/1 t.	- 14,21 zł	21,28 zł/1 t.
2005	-13,06 zł/1 t. ,	+ 12,04 zł	25,10 zł/1 t.
2006	-28,55 zł/1 t.	+ 3,60 zł	32,15 zł/1 t.

Mając dodatkowo na uwadze, iż w latach 2003 – 2006:

- mogło się zdarzyć - co podnosi pełnomocnik MPO w piśmie z dnia 19.04.2012 r. – iż część odpadów z terenu Gminy Kraków zdeponowana została przez MPO na innych, składowiskach niż Barycz, na których, jak ustalono, obowiązywały niższe ceny, **co mogło skutkować jeszcze niższymi od wyliczonych w poz. 12 tabeli nr 4 kosztami własnymi MPO, w części koszty składowania odpadów**
- nie było przypadków, co również podnosi pełnomocnik, aby odpady wywożone przez MPO spoza terenu Gminy Kraków, były składowane na składowisku w Baryczy, **co powoduje, iż ilości zawarte w poz. 1 (masa odpadów wywiezionych przez MPO), poz. 5 (koszty działalności wywozowej MPO) i poz. 6 (przychody z działalności wywozowej MPO) tak w tabeli nr 3 jak i nr 4 mogą być mniejsze**, gdyż te obejmują wartości odnoszące się do wszystkich odpadów wywiezione przez MPO w ramach całej jego działalności wywozowej, w tym także spoza gminy Kraków,

przyjąć należy, iż różnica pomiędzy wartością kosztów eksploatacji wysypiska w Baryczy, jakie samo MPO brało pod uwagę przy ustalaniu cen własnych usług wywozowych, a kwotą, jaką za odpady składowane na tym wysypisku płacili w tym czasie, pozostali uczestnicy rynku wywozowego może być mniejsza od wartości podanych dla lat 2003-2004 w kol. 3 powyższej tabeli nr 5

W tym stanie rzeczy, Prezes UOKiK uznał ostatecznie, iż postępowanie antymonopolowe nie dało wystarczających dowodów i podstaw do stwierdzenia, iż MPO podejmowało działania opisane w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego, tj. że w latach 2003-2006 wartość kosztów eksploatacji wysypiska w Baryczy, jakie samo

MPO brało pod uwagę przy ustalaniu cen własnych usług wywozowych, była niższa od kwoty, jaką za każdą tonę odpadów składowanych na tym wysypisku płacili w tym czasie, pozostali uczestnicy lokalnego rynku wywozu odpadów z terenu miasta i gminy Krakowa.

Tym samym warunki konkurowania na lokalnym rynku wywozu odpadów nie były dla konkurentów MPO gorsze od tych, w jakich działało samo MPO.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 i ust. 4 ustawy antymonopolowej z 2000 r., w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu w Krakowie 30-011 Kraków, Plac Szczepański 5.

Integralną część niniejszej decyzji stanowią niejawnie załączniki nr 1 i 2.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Leszek Piekarczyk
Dyrektor Delegatury

Otrzymują:

1. Pan Sławomir Dudzik
Pełnomocnik Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania Sp. z o.o. w Krakowie
T.Studnicki, K.Płeszka, Z.Ćwiąkałski, J.Górski
Spółka Komandytowa
ul. Jabłonowskich 8 31-114 Kraków

2. a/a RKR